

Wereldfilmfestival voor iedereen...

Eind augustus vorig jaar werd in Baden bij Wenen de UNICA '76 gehouden. Begin september van dit jaar zal in Maastricht de UNICA '77 plaatsvinden. Wat betreft de tussenliggende tijd zijn we nu ongeveer halverwege: een geschikt moment voor een combinatie van terug- en vooruitkijken.

Hoe kom je er eigenlijk toe zo'n 'wereldfestival van de amateurfilm' mee te maken? Bij mij kwam dat door algemene nieuwsgierigheid, door een soort 'ambtshalve' interesse en doordat bezoekers aan vorige UNICA's naar mijn gevoel nooit goed verslag hadden uitgebracht!

Nou, dat laatste bleek achteraf niet misplaatst te zijn; het is – met de beste wil ter wereld – praktisch ook niet te doen. Afgezien van het feit dat we (gelukkig) allemaal onze persoonlijke manier van beleven hebben is zo'n UNICA-ontmoeting dermate rijk geschakeerd, wat betreft films, mensen en activiteiten, dat je in een verslag altijd onvolledig moet zijn. Met als gevolg dat je beste advies is: 'beleef het zelf'.

Niettemin valt er, voor wie een completer beeld wil hebben, best wat toe te voegen aan het verslag dat 'Filmbeeld' van oktober opnam over UNICA '76. Om te beginnen dat het eerste weekeind al veel projecties bleek te omvatten. Bovendien dat de projectiekabine in de zaal was opgebouwd, iets dat de projectiekwaliteit ten goede kwam en vermoedelijk ook het vlotte verloop van de projecties en hun aankondigingen bevordert heeft.

Over sommige inzendingen vond je bij de ingang van de projectiezaal gedrukte toelichtingen in drie talen. Voor enkele films was dat nuttig, maar in de meeste gevallen hoefde het voor mij niet. Zodra er iets typisch eigens van een land in het geding komt (bijvoorbeeld een gebruik of een geschiedenis), kan het voor het goede begrip zinvol zijn, maar voor het overige mag mijns inziens toch verwacht worden dat de film de bedoeling overbrengt.

Verder bleken ook in Baden enkele films ten onder te gaan aan verveling of ergernis wekkende herhaling. En domineerde soms te zeer de politieke inslag van films. Voor de goede orde: dit laatste betrof overigens maar enkele films uit een totale kollektie van ruim 100.

En dan was er dat verschijnsel dat, gerekend naar wat wij gewend zijn, het filmmateriaal uit de Oostbloklanden er (door grover korrel, etc.) soms wat pover uitzag, maar dat je dat door inhoud en vormgeving van de films meestal compleet vergat. En zo hoort dat ook.

Variëteit

Nog even bij de techniek blijvend: tijd-nog uitstapjes had uiteraard een deel van de deelnemers hun filmkamera bij

Beelden van de UNICA '76. Het aanmeldingsbureau in Baden.

Hier wordt het dagbericht van de 'Persdienst op uitstap' uitgedeeld.

zich. Het bijzondere daarvan was de variëteit. Alle amateurfilmformaten waaronder vrij veel dubbel 8. Ongetwijfeld doordat in het Oostblok het super 8-formaat nog niet te krijgen is. Er is ook maar één filmmerk verkrijgbaar. Ook alle vormen van lichtmeting en van lenzen kwam je tegen. Je zag kamertjes van zo'n 15 jaar geleden naast be-

hoorlijk moderne live-sound kamera's en op die manier werd nog eens onderstreept dat plezier in het filmen met allerlei apparatuur en materiaal mogelijk is.

Mensen

En dan de mensen. Tijdens de projecties merkte je niet veel van ze, als die tenminste niet te lang waren. Je leerde je mede-deelnemers, de organisatoren kennen in de pauzes, na afloop van het dagprogramma (weinig), tijdens uitstapjes en dergelijke. Eigenlijk tijdens een vorm van vakantie, van 'er uit zijn': op een terrasje drinkend of etend, prattend over films, winkelend, naar de kapper gaand. Je zoekt in welke taal je met elkaar kunt babbelen, en als je dat weet blijkt dat je een aantal woorden kwijt bent of nog nooit geweten hebt. 'Moar ut gift allemoal niks...' en er komt heus wel een gesprek uit.

... En je maakt foto's, als je zin hebt, of het moet doen (voor 'Filmbeeld'). Waarom noem ik het? Vanwege de napsleep! Want zo nu en dan wissel je adressen uit (vooruitlopend op de officiële adressenlijst die de perscommuniqués afsluit), en dat leidt echt tot een uitwisseling van foto's. Zelfs tot uitwisseling van kerst- en nieuwjaarswensen. Het is een 'aparte' gewaarwording, een bijzonder gevoel die te ontvangen van mensen uit Polen, Finland of waar ook, die je slechts één keer ontmoet hebt.

Kleding

Hoe liepen we erbij? Wat was de klederdracht? In de meeste gevallen gewone of vrijetijdskleding. Alleen bij het slotbanket (diner, dansen en gezellig bij elkaar zijn) werden nogal wat smokings en avondjaponnen gedragen. Maar verder was het helemaal niet die nogal formeel en stijf aandoende klub die ik mij vanaf foto's van vroeger jaren voorstelde.

Gelukkig maar!

UNICA '77

En dan nu op naar UNICA '77! Wat mij betreft: ik heb die dagen gereserveerd: 2 t/m 11 september, ook al is die 11e september alleen maar nodig om weer thuis te kunnen komen.

Het programma is, terwijl ik dit schrijf, nog niet helemaal definitief. Voor de

landen-inzendingen zullen 2 à 3 projectieblokken ontstaàn. De eerste loopt van zaterdagmiddag tot en met zondagavond. In het daarnaaals, of te wel de rest van de week, volgt dan nog minstens één projectieblok. Er moet wat geprojecteerd worden als er filmprogramma's uit ongeveer 20 landen te bezichtigen zijn!

Verder wordt er ruimte en tijd gereserveerd voor een 'UNICA jeunesse' (UNICA jeugd-programma). Uit elk deelnemend land wordt een jeugdige filmmaker, met film, verwacht die we graag partikulier huisvesten. En uiteraard hopen we op de belangstelling van

Het zangkoor van Weissenkirchen, uiteraard worden ze gefilmd.

In de tuin van kasteel Schönbrunn in Wenen.

Genoeg terrasruimte.

De deelnemersbewijzen van de Nederlandse inzending.

de plaatselijke jeugd voor deze UNICA-jeunesse. Gestreefd wordt verder naar mogelijkheden voor onofficiële herhaalde projectie van films die discussie blijken uit te lokken. En naar een Café UNICA waar 's avonds bij een al dan niet alcoholisch drankje kan

Attentie voor de filminzenders: hier Menno Mennes met een prijs voor de film 'Wat blijft is genoeg'.

worden nagebabbeld.

Wat niet onvermeld mag blijven is dat, mede in overleg met het internationale UNICA-bestuur, het slotfeest een iets ander karakter zal krijgen. Het formele verdwijnt weer wat verder. Er wordt gemikt op een feestje waar iedereen wat meebrengt en iedereen zich een beetje gastheer of gastvrouw kan voelen. En waar iedereen komt in kledij waarin hij/zij zich lekker voelt.

Maar goed, ongetwijfeld wordt – zodra dat maar mogelijk is – het definitieve programma gepubliceerd, onder meer in dit blad. NOVA-distrikt Zuid I en enkele dagelijks bestuursleden van de NOVA zijn al 'zwaar' aan het voorbereiden.

Alles bij elkaar moet UNICA '77 één groot genoegen worden, met als centrale elementen: films en mensen. Een wereldfilmfestival voor iedereen, waarvan de projecties gratis toegankelijk zijn.

UNICA '77 valt buiten het vakantie seizoen. Zuid-Limburg heeft dan echt plaats: in hotels, campings, pensions. Hoe krijg ik u zo ver dat u meedoet? Van begin tot eind, als het kan. Want een 'beetje filmminnaar of -minnares' mag dit niet missen. Let in elk geval op de volgende publikaties!

Aad Kooy

N.B. UNICA is de internationale overkoepeling van nationale filmersorganisaties.